

som De hidtil have fulgt. Da De for nogle Aar siden bevilgede Penge til „Gorm“, forlangte De ikke, at dette Skib skulde have samme Pandser, som „Lindormen“, der var bygget nogen Tid i Forveien. Dette Skibe havde 5 Lommers Pandser, men Tidens Fordringer vare 7 Lommer, og De negtede ikke dette. Da De senere gav Samtykke til, at Marinen fik et nyt Skib, forlangte De ikke, at dette nye Skib skulde have samme Pandser som det hidt byggede „Gorm“, men De gav Marinebestyrelsen fri Hænder, saa at Pandseret, der kom paa dette Skib, kunde blive stærkere endnu, nemlig 8 Lommer. Paa samme Maade med Kanonerne; det første Skib havde 9 Lommers Kanoner, det sidste fik 10 Lommers, og hvorfor? Det var, fordi det, De vilde have dengang, og som jeg haaber, at De ville fremdeles, var, at de Vaaben, der leveres Flaaden, skulde være gode. Paa samme Maade stiller det sig ogsaa med Hensyn til Priserne paa de forskjellige Skibe. Det første Pandserfisk af dem, jeg nævnte, som De bevilgede Penge til, kostede 900,000 Rb. De forlangte ikke, at det næste ogsaa skulde bygges for 900,000 Rb.; thi det kostede 1 Million, og da vi atter skulde bygge et Skib, forlangte De ikke, at det, der skulde bygges, atter skulde koste 1 Mill., men bevilgede de Penge, der vare nødvendige, og det kom til at koste 1,300,000 Rb. Men nu ville De vide, at Arbeidspriserne ere stegne, at mange Materialier ere blevne meget dyrere, og De ville vide, at man nu ikke vil blive staaende ved 18 Lons, men gaa op til 25, maasse 35 Lons-Kanoner, og man er ikke tilfreds med 8, men maa have 12 Lommers Pandser. Skibe som „Dbin“, byggede efter Nutidens Principer og efter de Priser, som nu engang ere i Verden, og som vi ikke kunne forandre, ville netop koste omtrent hvad jeg her forlanger. Nu kan der maasse indvendes fra nogle af de Herrer, om da ikke det Pandser, som vi foreslaa i Diebliffet, om ikke det 12 Lommers Pandser maasse vil blive for svagt. Maasse, men Erfaringen synes ikke at tale for, at det skulde vise sig for svagt. Det er endnu kun saa Kanoner af de stærkeste, der ere konstruerede, og det er færre endnu af dem, som ere i Stand til at kunne svømme paa Vandet. Naar jeg ser hen til de Lande, hvor Pandserfiskes Bygning fortrinsvis finder Sted, er det mig kun bekendt, at der er et eneste Skib, hvilket man har paataenkt at give et stærkere Pandser, men at man derimod ved de Skibe, som man har sat i Bygning i den seneste Tid — senere endnu end dette Skib — ikke er gaaet til større Pandser men netop er bleven staaende ved det, som der her er Tale om, nemlig 12 Lommers Pandser. Erfaringen synes altsaa i saa Henseende ikke at frembyde nogen Frygt. En anden Indvending, jeg ogsaa har hørt fra andre Medlemmer her i Salen, stammer fra Erindringer om den Kamp, der førtes om de 12 Fods Skibe, stammer fra Erindringer om, hvad

der med megen Vægt blev fremsagt om den Betydning, der kunde lægges paa den Forbindelse, der gennem Grønsund kunde tilveiebringes imellem Farvandetene Øst og Vest for Sjælland. Men mine Herrer, derimod kan jeg indvende: Vi ere jo gaaede bort derfra; vi vide jo, at „Lindormen“, „Gorm“ og „Dbin“ stikke mere end de omtalte 12 Fod. Det er Skibe, der ikke kunne komme den Vej, og alene af den Grund vilde det være konsekvent, at det nye Skib kunde følge med de andre. Men Hovedgrunden, mine Herrer, som gjør, at den Betragtning ikke er rigtig, er denne, at Tanken om den Betydning, som Grønsund kan have for Forbindelsen imellem Vandene Vest og Øst for Sjælland, er smut, meget smut, men man staar, naar den skal gennemføres, lige overfor Noget, der er umuligt, thi det er umuligt, praktisk umuligt at faae Skibe, der kunne nøies med et saadant Dybtgaende, naar de skulle kunne tilfredsstille de andre Fordringer, der ikke kunne undværes, Fordringerne til Artilleri, til Modstandsevne og til Fart. Men hvad var det da egentlig, der laa bagved Tanken om de 12 Fod og Grønsund? Det One var den Forbindelse, jeg nævnte, mellem Vandene Øst og Vest for Sjælland. Den er jo opgivet for vore Pandserfiske, og dersom ærede Medlemmer tro, at denne Forbindelse vil kunne naas ved fremtidig at bygge stærkt armerede, upandsrede, hurtigseilende Skibe, saa er ogsaa dette en Illusion; thi de hurtigseilende Skibe ville komme til at stikke meget dybere. Det Skib, hvortil der har været forelagt Finantsudvalget en Skitse, og som skulde kunne bære en eneste 18 Lons Kanon, foruden 4 lettere Kanoner, maatte, om jeg ikke tager feil, for at naae en Fart af 14 Mil gives omtrent 17 Fods Dybtgaende. Jeg har laabt undersøge, hvorledes et saadant Skib vilde være, naar det skulde være et egentligt Kampskib, thi vi maa ikke tro, mine Herrer, at det Skib til 900,000 Rb., hvorom der var Tale, vilde være et saadant, det vilde være et Speiderfisk, der hovedsagelig maatte løbe hurtig frem for at skaffe Underretninger for lige saa hurtig at bringe dem tilbage. Hvis De ville se nøie paa dette Skibs Konstruktion, ville De se, at det ikke har været Tanken at bygge et egentligt Kampskib, thi skulde dette Skib, som ikke var beskyttet af noget Pandser, ja endogsaa havde sin Mastine ovenfor Vandet, være et Kampskib, da maatte dog i alt Fald Mastinen være dækket om ikke af Pandser, saa dog af Vandet. Tænker man sig et Skib konstrueret paa en saadan Maade, at dets Mastine ikke let kan rammes, og at det kan føre et Par stærke Kanoner, vil man komme til et Dybtgaende af 18—19 Fod. Altsaa, mine Herrer, den grønsundske Tanke er ikke realiserbar, heller ikke for de stærkt armerede, hurtigseilende, upandsrede Skibe. Men der var en anden Ting, som laa bagved, og der realiseres lige saa godt ved det Forslag, som jeg her fremsætter, og det